

Dimineața, Ursuleț își făcea griji că trebuie **să meargă la școală** și se gândea la toate lucrurile care ar putea **să meargă rău** - de pildă, să uite alfabetul.

După-amiaza, își făcea griji că trebuie să meargă la **antrenament** și se gândea la toate lucrurile pe care **nu va fi în stare** să le facă - de pildă, să dea gol.

– Cât de mari sunt grijile tale acum?
I-a întrebat Mama Urs.

Ursuleț și-a întins lăbuțele.
Spațiul dintre ele era cam
cât mingea lui de fotbal.

– Grijile mele nu mai sunt
atât de mari cum erau.

– Bine! s-a bucurat Mama Urs.
Când ne desenăm grijile sau scriem despre ele,
grijile noastre devin adesea mai mici.
Apoi a împăturit desenele și le-a pus în buzunar.

Mama Urs a stins lumina și l-a pupat pe
Ursuleț de noapte bună.

— Dormi în pace, dragul meu Ursuleț.

